

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań 10.09.2001 r.

RPZ-54-S/1/01/D.O./444

Decyzja Nr RPZ-19/2001

I. Na podstawie art. 104 k.p.a. i art. 1 § 1 ust. 1 w zw. z art. 8 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy z dnia 1-5 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 122 poz. 1319), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego na wniosek pana Witolda Koryzny - właściciela przedsiębiorstwa "KOMA. Ekspert-Import" z siedzibą w Mławie, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów *nie stwierdza się* stosowania przez Wielkopolską Okręgową Izbę Aptekarską z siedzibą w Poznaniu praktyk ograniczających konkurencję, polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku wyłącznego prawa opiniowania wniosków w sprawach udzielania oraz cofania zezwolenia na prowadzenie aptek i hurtowni leków, poprzez stosowanie niejednorodnych kryteriów w zakresie opiniowania takich wniosków, co mogłoby przeciwdziałać ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na rynku sprzedaży leków obejmującym obszar województwa wielkopolskiego.

II. Na podstawie art. 104 k.p.a. i art. 85 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów odmawia się wnioskodawcy - panu Witoldowi Koryznie wszczęcia postępowania antymonopolowego w przedmiocie wydania decyzji nakazującej podział Wielkopolskiej Okręgowej Izby Aptekarskiej na dwie niezależne od siebie jednostki, skupiające w odrębnych izbach farmaceutów będących właścicielami aptek oraz farmaceutów wyłącznie zatrudnianych w aptekach.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 26 kwietnia 2001 r. pan Witold Koryzna - właściciel Przedsiębiorstwa "KOMA" Ekspert-Import siedzibą w Mławie (zwany dalej Wnioskodawcą) wystąpił o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Wielkopolskiej Okręgowej Izbie Aptekarskiej z siedzibą w Poznaniu (zwanej dalej WOIA). Wnioskodawca zarzucił WOIA, iż opiniując wnioski o wydanie zezwolenia na prowadzenie aptek i hurtowni leków faworyzuje osoby o wykształceniu farmaceutycznym, nie wydając pozytywnych opinii wnioskowi składanym przez przedsiębiorców nie będących farmaceutami. W jego przypadku negatywna opinia uzasadniona była zbyt szerokim zakresem prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Wnioskodawca wskazał, iż przepisy regulujące wydawanie zezwoleń na

prowadzenie aptek nie warunkują uzyskania pozytywnej opinii samorządu aptekarskiego od ograniczenia zakresu prowadzonej działalności gospodarczej. Wnioskodawca stwierdził ponadto, iż negatywna opinia złożonego przez niego wniosku nie jest jednostkowa. WORA, uzasadniając negatywne opinie wniosków składanych przez przedsiębiorców zamierzających otworzyć aptekę, przyjmuje argumentacje nie znajdujące oparcia w obowiązujących przepisach prawa. Zdaniem Wnioskodawcy działanie WORA ma na celu ograniczenie liczby wydawanych zezwoleń na prowadzenie aptek, co chroni interesy zawodowych farmaceutów, a wobec swobody prowadzenia działalności gospodarczej w tym zakresie, jest nie do przyjęcia z punktu widzenia rozwoju konkurencji.

W uzupełnieniu wniosku pan Witold Koryzna wniósł dodatkowo o wydanie decyzji nakazującej podział Wielkopolskiej Okręgowej Izby Aptekarskiej na dwie niezależne od siebie jednostki. W jego ocenie niedopuszczalne jest, aby w jednej izbie zrzeszeni byli farmaceuci będący właścicielami aptek oraz farmaceuci pracujący w aptekach - pracownicy.

Uwzględniając treść wniosku w zakresie procesu opiniowania wniosków o wydanie zezwoleń na prowadzenie aptek i hurtowni leków Urząd wszczął wobec WOIA postępowanie antymonopolowe, pod zarzutem stosowania praktyk ograniczających konkurencję zakazanych przepisem art. 8 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. nr 122 poz. 1319). Zakwestionowane zachowanie WOIA zakwalifikowane zostało jako przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na rynku sprzedaży leków obejmującym obszar województwa wielkopolskiego, poprzez stosowanie niejednorodnych kryteriów w zakresie opiniowania wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie aptek i hurtowni leków.

W odpowiedzi na treść wniosku oraz zawiadomienia o wszczęciu postępowania WOIA podniosła, iż nie jest przedsiębiorcą oraz związkiem przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nie jest również jednostką organizującą lub świadcząca usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu ww. przepisów. WOIA argumentowała ponadto, iż organy okręgowych izb aptekarskich jedynie opiniują wnioski o wydawanie zezwoleń, czego nie można utożsamiać z organizowaniem usług. Tym samym wydawanie opinii nie jest czynnością o charakterze władczym. WOIA podniosła ponadto, iż nie można uznać jej za przedsiębiorcę ponieważ jej organy nie prowadzą działalności gospodarczej, a jej członkami są także farmaceuci nie będący właścicielami aptek. Okoliczności te, zdaniem WOIA wyłączają stosowanie wobec niej przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co czyni wszczęte przez Urząd postępowanie bezprzedmiotowym. Wniosła więc o jego umorzenie.

WOIA podniosła ponadto, iż w procesie wydawania zezwoleń na prowadzenie aptek organy okręgowych izb aptekarskich pełnią jedynie rolę organu współdziałającego i wydającego opinie na podstawie art. 106 k.p.a. Opinia ta nie jest wiążąca dla organu właściwego do wydania zezwolenia na prowadzenie apteki - Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego w Poznaniu. Tym samym zezwolenie takie może zostać wydane pomimo, iż opinia WOIA jest negatywna.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Urząd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca - pan Witold Koryzna jest właścicielem firmy "KOMA. Eksport-Import" z siedzibą w Mławie. Prowadząc działalność gospodarczą zamierza otworzyć aptekę

ogólnodostępną w Księżu Wielkopolskim. Wypełniając wymóg ustawy uzyskania zezwolenia na prowadzenie apteki, wystąpił z wnioskiem o wydanie takiego zezwolenia do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora farmaceutycznego w Poznaniu. W ramach postępowania prowadzonego przez ww. Inspektora wniosek p. Koryzny przesłany został do WOIA. Uchwałą nr 2 i z dnia 24.04.2001 r. Prezydium Wielkopolskiej Okręgowej Rady Aptekarskiej wniosek ten zaopiniowało negatywnie. W uzasadnieniu tej uchwały ww. organ WOIA podał, iż szeroki zakres prowadzonej przez wnioskodawcę działalności gospodarczej nie gwarantuje należytego poziomu usług świadczonych przez aptekę, o której uruchomienie wystąpił. Uchwałą tę Wnioskodawca zaskarżył, wnosząc w dniu 26.04.2001 r. zażalenie do Naczelnej Rady Aptekarskiej. Z tą samą datą wystąpił do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego w Poznaniu o podjęcie postępowania w sprawie wydania zezwolenia uprawniającego do prowadzenia apteki, pomimo negatywnej opinii WOIA. Uchwałą Nr K/III/25/2001 z dnia 26.05.2001 r. Prezydium Naczelnej Rady Aptekarskiej uchyliło uchwałę WOIA i pozytywnie zaopiniowało wniosek p. Koryzny. W uzasadnieniu tej uchwały ww. organ Naczelnej Rady Aptekarskiej wyjaśnił, iż Wnioskodawca spełnił wymagane prawem warunki do otrzymania zezwolenia na prowadzenie apteki.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w tym kontrola w siedzibie WOIA, pozwoliły ustalić, iż w okresie od stycznia 2000 r. do maja 2001 r. zaopiniowanych zostało 76 wniosków o wydanie zezwolenia/koncesji na prowadzenie aptek ogólnodostępnych, z czego 25 opinii było pozytywnych, a 51 negatywnych.

Na 34 wnioski złożone przez farmaceutów i spółki cywilne z wyłącznym udziałem farmaceutów, wydano 20 opinii pozytywnych oraz 14 negatywnych.

Na 24 wnioski złożone przez przedsiębiorców nie będących farmaceutami, wydano 2 opinie pozytywne oraz 22 negatywne.

Na 18 wniosków złożonych przez spółki cywilne, których współnikami są farmaceuci i osoby nie będące farmaceutami wydano i opinie pozytywne oraz 15 opinii negatywnych. Negatywne opinie Prezydium WOIA były sześciokrotnie zmieniane przez Prezydium Naczelnej Rady Aptekarskiej, z czego cztery zmiany dotyczyły przedsiębiorców nie będących farmaceutami.

Opiniując wnioski o wydanie zezwoleń na prowadzenie aptek WOIA zwraca uwagę na typ apteki (preferowano apteki typu A, zapewniające możliwość przygotowywania leków recepturowych), jej lokalizację i ilość aptek działających w danej miejscowości czy rejonie miasta. osobę kandydata na kierownika apteki. Uzasadnienie niemalże każdego z opiniowanych wniosków jest innej treści. W procesie opiniowania wniosków WOIA kieruje się troską o zapewnienie należytej jakości usług farmaceutycznych.

Opinia samorządu aptekarskiego nie wiąże Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego. Zgodnie z przepisem art. 33 ustawy z dnia 10 października 1991 r. o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych, aptekach, hurtowniach i Inspekcji Farmaceutycznej (Dz. U. 1991r. Nr 105 poz. 452 ze zm.) udzielenie lub cofnięcie takiego zezwolenia wymaga zasięgnięcia opinii samorządu aptekarskiego, nie uzależniając udzielenia zezwolenia od uzyskania opinii pozytywnej. W okresie od 01 stycznia 2000 r. do 18 czerwca 2001 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny udzielił 103 zezwolenia na prowadzenia aptek, w tym 21 przy negatywnej opinii samorządu aptekarskiego. Zezwolenie jest wydawane, jeżeli wniosek odpowiada wymogom formalnym, określonym w przepisach Rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 13.11.1992 r. w sprawie warunków prowadzenia apteki (Dz. U. Nr 94 poz. 469 ze zmianami). Wniosek złożony przez wnioskodawcę wymogi te spełniał.

Urząd zważył, co następuje:

Wnioskodawca zakwestionował działania podejmowane przez WOIA w procesie opiniowania wniosków w sprawie wydawania zezwoleń na prowadzenie aptek i hurtowni leków. W jego ocenie WOIA nadużywa przysługujących jej uprawnień, celowo utrudniając otwieranie nowych aptek i hurtowni leków, w szczególności przez osoby nie będące farmaceutami.

W odpowiedzi WOIA przede wszystkim zakwestionowała prawo wszczynania postępowania antymonopolowego wobec organów samorządu aptekarskiego, podnosząc, iż organy te nie mają statusu przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów tej ustawy, a ich rola w procesie wydawania zezwoleń na prowadzenie aptek i hurtowni nie podlega ocenie organów antymonopolowych.

Urząd nie podziela tej argumentacji. Definicja, zawarta w przepisie art. 4 pkt 2 ww. ustawy, uznaje za przedsiębiorców także związki przedsiębiorców - izby, zrzeszenia i inne organizacje zrzeszające przedsiębiorców w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19.11.1999r. Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101 poz. 1178 ze zm.) oraz w punkcie 1 tego artykułu. Przepisy te nie ograniczają zakresu tej definicji do związku przedsiębiorców, do których przynależą wyłącznie osoby prowadzące działalność gospodarczą. Samorząd zawodu aptekarskiego, zgodnie z ustawą o izbach aptekarskich, tworzą farmaceuci wykonujący zawód aptekarza. Takimi osobami są zarówno farmaceuci będący właścicielami aptek, jak i farmaceuci zatrudnieni w aptekach. Samorząd zawodu aptekarskiego zrzesza więc obie grupy farmaceutów, w tym osoby prowadzące działalność gospodarczą. Jako związek takich przedsiębiorców, izby aptekarskie podlegają rygorom ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, co zresztą znajduje potwierdzenie w dotychczasowym orzecznictwie antymonopolowym, por. wyroki Sądu Antymonopolowego z dnia 06.07.1994 r. sygn. akt XVII Amr 8/94 (publ. "Wokanda" 1995 nr 3).

Urząd zgadza się natomiast z twierdzeniem, iż w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie można kwestionować treści uchwał organów tego samorządu dotyczących opiniowania wniosków o wydanie zezwoleń na prowadzenie aptek i hurtowni farmaceutycznych. Prawne interesy osób ubiegających się o wydanie zezwolenia na prowadzenie aptek chronione są przy zastosowaniu zasady dwuinstancyjności. Opinie organów izb okręgowych samorządu aptekarskiego, podejmowane w formie uchwał w sprawie rozpatrywania wniosków o udzielenia zezwoleń na prowadzenie aptek, podlegają kontroli organów wyższego stopnia. Uchwały podejmowane przez organy okręgowych izb aptekarskich podlegają kontroli Naczelnej Rady Aptekarskiej. Niezależnie od powyższego kontrola zgodności z prawem ostatecznych decyzji, tak organów samorządu aptekarskiego, jak i decyzji Wojewódzkich Inspektorów Farmaceutycznych, jest wykonywana przez Naczelny Sąd Administracyjny. kontrola prawidłowego wykonania kompetencji przez organ samorządu aptekarskiego w zakresie opiniowania wniosków o wydanie zezwolenia na prowadzenie apteki nie należy do zakresu działania organu antymonopolowego. Z tego powodu niniejsze postępowanie w tym zakresie nie było prowadzone. W ramach postępowania antymonopolowego Urząd badał wyłącznie, czy przyjęte przez WOIA kryteria opiniowania takich wniosków są jednolite dla wszystkich przedsiębiorców oraz czy działania WOIA podejmowane w procesie opiniowania wniosków negatywnie oddziałują na stan i rozwój konkurencji na rynku sprzedaży leków. W ww. wyroku Sąd Antymonopolowy stwierdził, iż podlegają ocenie na gruncie przepisów ustawy antymonopolowej te wszystkie działania organów samorządu zawodowego, które wykraczają poza jego ustawowe kompetencje, a zarazem wywołują negatywne skutki w zakresie rozwoju wolnej konkurencji. Stąd zarzut postawiony WOIA w postanowieniu o wszczęciu postępowania antymonopolowego został zakwalifikowany jako nadużywanie pozycji dominującej w zakresie opiniowania wniosków w sprawach wydawania zezwoleń na prowadzenie aptek i

hurtowni leków oraz ich cofania, poprzez stosowanie niejednorodnych kryteriów przy opiniowaniu takich wniosków, co mogłoby przeciwdziałać ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na rynku sprzedaży leków obejmującym obszar województwa wielkopolskiego (teren będący w zakresie kompetencji WOIA) i przez to naruszać przepis art. 8 ust. 1 i 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów za praktyki ograniczające konkurencję uznaje się nadużywanie pozycji dominującej na rynku. Przez pozycję dominującą, zdefiniowaną w art. 4 pkt 9 ustawy, rozumie się pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznej mierze niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Izby Aptekarskie oraz organy samorządu aptekarskiego działają na podstawie ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. Nr 41 poz. 179 ze zmianami). Zgodnie z art. 7 tej ustawy zadaniem tego samorządu jest m.in. opiniowanie wniosków w sprawach wydawania i cofania zezwoleń na prowadzenie aptek i hurtowni leków. Opiniując wnioski na wydawanie takich zezwoleń izby aptekarskie pośrednio mają wpływ na liczbę aptek działających na podległym im obszarze. Tym samym można więc stwierdzić, iż działalność izb aptekarskich w przedmiocie opiniowania wniosków w sprawach wydawania i cofania zezwoleń na prowadzenie aptek i hurtowni farmaceutycznych może być rozpatrywana w kategoriach organizowania rynku sprzedaży leków na podległym im obszarze. WOIA podlega teren województwa wielkopolskiego. Na tak wyodrębnionym rynku właściwym WOIA jest jedynym podmiotem uprawnionym, na mocy obowiązujących przepisów (monopol prawny), do opiniowania wniosków w sprawach wydawania i cofania zezwoleń na prowadzenie aptek i hurtowni farmaceutycznych. Tym samym spełnia kryteria uzasadniające wszczęcie i prowadzenie wobec niej postępowania w trybie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W niniejszym postępowaniu działania WOIA rozpatrywane były jako ewentualne naruszenia przepisu art. 8 ust. 2 pkt 5 tej ustawy, który zakazuje podejmowania działań przeciwdziałających ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji, w tym przypadku na rynku sprzedaży leków- tak hurtowego jak i detalicznego. Aby stwierdzić naruszenie niniejszego przepisu, konieczne jest wykazanie, iż wydawane przez WOIA opinie mają decydujący wpływ na decyzje podejmowane przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, a przyjęty przez nią tryb opiniowania tych wniosków skutecznie przeciwdziała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania czy rozwoju konkurencji na rynku sprzedaży leków.

Tymczasem opinia wydawana przez WOIA nie jest wiążąca dla Wielkopolskiego Inspektora Farmaceutycznego. Nie można również uznać, iż przyjęty przez WOIA tryb opiniowania wniosków o wydanie ww. zezwoleń przeciwdziała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania i rozwoju konkurencji na rynku sprzedaży leków. Opinie organów izb aptekarskich w sprawie wniosków o wydawanie zezwoleń na prowadzenie aptek i hurtowni farmaceutycznych wydawane są na podstawie art. 106 k.p.a.. Przepis ten reguluje współdziałanie organów przy wydawaniu decyzji, w sytuacji gdy organ załatwiający sprawę zwraca się do innego organu o zajęcie stanowiska. Opinie organów izb aptekarskich nie są traktowane jako wiążące, bowiem przepisy ustawy o środkach farmaceutycznych, materiałach medycznych (...) nie nadają tym opiniom takiej mocy. Opinia wydawana przez WOIA to ocena faktów z użyciem ustawowych lub subiektywnych kryteriów opiniującego, która nie wiąże organu rozstrzygającego sprawę. Organ ten, a więc Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny, powinien tylko rozważyć argumenty zawarte w opinii i dokonać ich

swobodnej oceny (por. wyrok NSA z 13.10.1997 r. sygn. II S.A. 203/97 ONSA 1998/4/120). Decyzja, czy pozwolenie na prowadzenie apteki zostanie wydane, należy wyłącznie do Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, który może uwzględnić stanowisko izby aptekarskiej, lub nie. Opinia organów izb aptekarskich jest tylko jedną z okoliczności branych pod uwagę przez ww. Inspektora w procesie wydawania zezwoleń na prowadzenie aptek czy hurtowni leków. Takie stanowisko potwierdza dotychczasowe orzecznictwo Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego, który w okresie dwóch ostatnich lat wydał 21 pozwoleń na prowadzenie aptek przy negatywnej opinii samorządu aptekarskiego.

W ramach przeprowadzonego postępowania nie znaleziono również dowodów, które wskazywałyby na podjęcie przez organy WOIA uchwał, zaleceń czy wskazówek w przedmiocie opiniowania wniosków, których treść uzasadniałaby tezę, iż przyjęte przy opiniowaniu takich wniosków kryteria są niejednolite dla różnych grup przedsiębiorców. Stąd zakwestionowanego przez Wnioskodawcę działania WOIA nie można również kwestionować w oparciu o przepis art. 5 ust 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który zakazuje zawierania porozumień, których skutkiem lub celem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie konkurencji na rynku właściwym. Zresztą Wnioskodawca takiego zarzutu nie stawiał.

Stąd orzeczono, jak w punkcie I sentencji decyzji.

W punkcie II niniejszej decyzji odmówiono Wnioskodawcy wszczęcia postępowania w przedmiocie podziału WOLA na dwie niezależne od siebie jednostki, skupiające w odrębnych izbach farmaceutów będących właścicielami aptek oraz farmaceutów zatrudnionych w aptekach.

Izby aptekarskie działają w oparciu o przepisy ustawy o izbach aptekarskich. Zgodnie z art. 1 ust. 1 tej ustawy Naczelna Izba Aptekarska i okręgowe izby aptekarskie stanowią samorząd zawodu aptekarskiego. Samorząd ten tworzą farmaceuci wykonujący zawód aptekarza. Takimi osobami są zarówno farmaceuci będący właścicielami aptek, jak i farmaceuci zatrudnieni w aptekach. Tok więc wolą ustawodawcy było, aby izby aptekarskie zrzeszały wszystkich wykonujących zawód farmaceutów. Inna zasada przynależności do izb aptekarskich, chociażby w oparciu o kryterium prowadzenia działalności gospodarczej, byłaby możliwa wyłącznie poprzez odpowiednią zmianę ustawy o izbach aptekarskich, co wymagałoby podjęcia prac ustawodawczych.

Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie znajdują również zastosowania do sugerowanego przez Wnioskodawcę podziału izb aptekarskich w drodze decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Decyzje w sprawach podziału przedsiębiorcy wydawane są w sytuacji, gdy w wyniku dokonanej koncentracji, doszło do powstania lub umocnienia się pozycji dominującej na rynku przedsiębiorcy powstałego w wyniku połączenia, wskutek czego została ograniczona konkurencja na rynku. Tak więc podział przedsiębiorcy w trybie ww. ustawy jest możliwy jedynie po uprzednio dokonanej koncentracji. Przepis ten nie ma więc zastosowania w stosunku do izb aptekarskich, które zgodnie z ustawą o izbach aptekarskich stanowią samorząd zawodowy aptekarzy i jak dotąd nie były uczestnikiem połączenia kontrolowanego przez nasz Urząd w ramach postępowań w sprawie koncentracji przedsiębiorców. Co więcej, treść działu III ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wyklucza zastosowanie przepisów dotyczących kontroli połączeń do struktur samorządu zawodowego Stąd działając na podstawie art. 85 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów odmówiono Wnioskodawcy wszczęcia postępowania w sprawie podziału izb aptekarskich

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu w Poznaniu.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Poznaniu
dr Edward Stawicki

Otrzymują:

1) WOIA -- Prezydium WORA

60-273 Poznań, ul. Palacza 87

2) Pan Witold Koryzna "Koma. Eksport-Import"

60-1 15 Poznań, ul. Jaskiniowa 18